

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

Llist izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 4. maja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Kako bi nas radi Nemci farbali.

Lačenbergerjem v spufani Avstriji se vedno bolj čede sline po naših rodovitnih krajih, ki nam rodijo toliko živeža, da bomo futrali v obilni meri še sestradane Nemce, ko se enkrat razmere uredi in nje same sreča pamet. Slovenska Koroška jim leži še posebno v praznem želodcu. Zato skušajo na vse mogoče načine begati naše ljudi, posebno sedaj, ko se bliža plebiscit in se bo naše ljudstvo za vedno otreslo teh pijavk. V svojih cunjah slikajo polomljeno Avstrijo kot raj, kjer se cedi mleko in med, našo državo pa kot pekel, kjer igrajo Srbi vlogo samega Luciferja, ki peče na ražnju brate Slovence in Hrvate kar tako za kratek čas ter jim slači kožo s telesa. Razen znanih vsakdanjih cap izdajajo še posebne knjižice, ki jim pravijo „flugšriften“ za ljudsko glasovanje. Tam pitajo svoje backe s takimi neumnostmi, da je groza. Danes hočemo omeniti samo par takih debelih laži, da bodo naši bralci sami videli, kam pes taco moli.

Pravijo, da nimamo šol in da v Jugoslaviji polovico ljudi ne zna ne brati ne pisati. Oni imajo pa vseh šol dovoij in so grozno kunštni, ker znajo skoraj vsi čitati in pisati. Ampak pozabili so, da morajo kljub svoji kunštnosti vendarle prav pošteno stradati, ker jih mi nočemo več rediti. Ja, Mihel, zakaj pa imate toliko šol in ste tako brihtni? Prvič zato, ker so Nemci skrbeli z našim denarjem samo zase in so si posebno po mestih in večjih krajih postavili z našimi žulji vse polno raznih šol. Le pogledjte, kako so skrbeli za slovensko Koroško!

V cono A ne zna danes 24 % ljudi ne brati ne pisati. Torej med 100 ljudmi je 24 takih revežev pri nas, medtem ko so med Nemci komaj 4. Tako lepo ste skrbeli za nas! Hoteli ste obdržati Slovence neumne, da bi lažje gospodovali nad njimi. Sami zase so bili pa popolnoma drugačni. V svojih, tudi z našim denarjem postavljenih številnih šolah, so fabricirali kar na debelo svojo inteligenco. Te ljudi so potem razpošiljali po vseh slovenskih krajih, da so dobili mastne službe in so kakor pijavke pili kri iz našega ljudstva, ki je samo delalo in trpelo za te trote. Zraven pa še besede ni smelo črhni v svojem jeziku. Teh uradniških pijavk se je po polomu

vrnilo toliko v novo Nemško Avstrijo, da bi lahko z njimi svinje futrali. In sedaj bi si zopet radi odebelili svoje upale trebuhe pri nas, zopet bi radi gospodovali nad nami. Pa ne boš, Mihel! Tebi je odklenkalo za vedno! Saj imamo v Velikovcu že svoje šole, kjer se naši kmetski sinovi pripravljajo, da bodo zavzeli pozneje uradniška mesta med svojimi ljudmi, nad katerimi so nekdanj gospodovali nemški baroni, grofi in drugi takšni ljudje, katerim je bil naš kmet samo „trotelj“.

Nemci kaj radi slikajo Srbe in sploh Jugoslovane kot krvoločne zverine, ki samo morijo, ropajo in požigajo. V svoji lažnjivi brošuri navajajo za Srbijo, ki je imela pred vojno leta 1909 skoraj 3 milijone prebivalcev v enem letu 2871 zločinov. Torej pride približno na 1.200 ljudi po en zločin. Pogledimo pa, kako je v blaženi in srečni Avstriji, kjer se vedno ponašajo s svojo kulturo. Kar v Celovec stopimo! Da ne bo kdo mislil, da ne govorimo resnice, naj pogleda celovski „Kärntner Tagblatt“ z dne 22. jan. 1920, številka 17. Tam čitamo, da je bilo lansko leto v Celovcu aretiranih zaradi zločinov in tatvine nič več in nič manj kakor 530 oseb, 380 pa nazznanjenih. To se pravi da pridejo v Celovec na vsakih 100 oseb trije zločinci. „Tu se špeglaj, nemška duša!“ Pri nas na vsakih 120 ljudi po en zločinec, v Celovcu na vsakih 100 ljudi kar po trije!

Človek se nehote vpraša, zakaj nas tako farbajo. Prvič imajo nas za tako neumne, da mislijo, da jim bomo verjeli. No, v tem se pa zelo motijo. Tudi nas je že srečala pamet. Glavno pa je, da hočejo na ta način rešiti zase vsaj cono B. Dobro vedo, da je cona A zanje izgubljena za večne čase, kakor je izgubljena Mežiška dolina in Jezersko. Z vso silo in lažmi hočejo rešiti sedaj vsaj cono B, kjer ljudi že tudi srečava pamet in bi se radi iznebili klešč, s katerimi jih drži Avstrija. Od tod tako vpitje, od tod take laži. Strah ima velike oči. Gre jim za cono B, ki pa je s Celovcem vred tudi že izgubljena zanje, kakor kažejo vsa znamenja.

Taki so!

Velikovški Nemci so večinoma pamečni, pošteni in mirni ljudje.

Iz gospodarskih vzrokov si nikakor ne želijo priti pod Avstrijo. Iz

narodnih ozirov pa bi seveda rajši videli, da bi bil Velikovec združen z Avstrijo. Tega jim pač noben pameten človek ne more zameriti! Žalibog pa je med njimi nekaj takih barab, kakršnih ne najdeš na vsem svetu. Ko bodo ti psi poginili, jih še sam satan ne bo hotel sprejeti v pekel, ker se mu bo gravžalo pred njimi. Eden izmed teh falotov je bil tako nesramen, da je poslal „Stimcam“ lažnivo poročilo o ženskem taboru v Velikovcu. Da bo svet vedel, s kakimi lažnivci in sleparji imamo v Velikovcu opraviti, priobčujemo nekaj stavkov iz omenjenega poročila.

„Stimce“ od 27. aprila t. l. pišejo o ženskem taboru med drugim:

„Für einen zahlreichen Besuch lud der „Korošec“ seine Gefinnungsgenossen in eindringlichsten Worten schon eine Woche lang ein. Die mit viel Trug und List in der Zone A von zugereisten weiblichen Agitatorinnen gegründeten Frauenvereine sollen für ein „gutes Ergebnis“ wirken, dafür sollen sie mit Zucker belohnt werden. Auch freie Fahrt aus dem Süden für die so sehr ersehnten „Kärntner“ aus Laibach und Umgebung war zugesprochen — — Ein harmloses Häuflein Frauen einer uns artsfremden Organisation, mit bunten Farben gleich einem Faschingszuge geschmückt, versuchten wohl ihre Kehlen heiser zu schreien — — Aus der neugierigen Männermenge kamen höchstens 15 Ziviorufe als Antwort zurück.“

Nadalje piše ta smrkavec, da je bilo na taboru „kaum 300“ (beri tristo) Frauen“.

Da se „Stimce“ upajo tako lagati in sramotiti slovensko ženstvo, temu se prav nič ne čudimo: kdo je pač že kdaj slišal, da bi prešiči v hlevu prepevali?

Koroški Slovenci, že iz tega lahko razvidite, koliko smete verjete celovškemu listom! Velikovčani pa naj hvallijo Boga, da smo koroški Slovenci tako potrpežljivi. Mi se dopisniku „Stimc“ samo smejimo. Na Goriškem na primer pa Slovenci prav dobro vedo, kaj bi jim bilo storiti v takem slučaju.

Kdo vzdržuje nemško propagando?

Od gotove strani vemo, da so darovali po 6000 kron v nemško-nacionalne propagandne namene baron Helldorf v Vobrah, grof Thurn

Valesassina v Pliberku. V enake namene je baje daroval nekaj tisočakov tudi sinčevaški lesni trgovec Valentin Leitgeb.

Radovedni smo, če se bodo ti možakarji sramovali svojega dejanja in kako se bodo zagovarjali. Našim kmetom se pa to ne bo zdelo prav nič čudno, saj so vsi ti ljudje tisti, ki jih bo zadela jugoslovanska agrarna reforma. Nato način bi jo radi preprečili. Zato delajo za Nemško Avstrijo.

Gospodarstvo.

Boj proti draginji.

Ves svet toži čez draginjo. Malokdo pa pomisli, da smo tudi sami krivi, če gredo cene vedno navzgor.

Ceno blaga določajo v prvi vrsti gospodarski vzroki. Izmed teh omenjamo le enega: čim več je blaga na razpolago, tem bolj cene padajo.

Svetovna vojna pa je uničila toliko blaga, da ga nam primanjkuje na vseh koncih in krajih. Zato pa je blago od dne do dne dražje. Kakor hitro pa bodo trgovci dobro založeni z različnim blagom, bodo cene padle same od sebe. Treba je torej, da izdelujejo fabrike kar največ blaga. To velja seveda tudi za obrtnike in kmetovalce.

Zakaj pa fabrike in obrtniki ne izdelujejo sedaj niti toliko blaga, kolikor ga nujno potrebujemo? Eden izmed glavnih vzrokov je pomanjkanje denarja. Marsikdo si bo mislil, da je to nemogoče: saj ljudje še nikdar niso imeli toliko denarja kakor ravno sedaj! Res je, da ga imajo, še veliko preveč ga imajo? Nosijo ga pri sebi, ali pa ga celo skrivajo kakor skopuhi pred 100 leti, namesto da bi ga nalagali na obresti v banke in druge denarne zavode.

Med najvažnejše naloge bank spada tudi ta, da daje producentom (obrnikom, fabrikantom, kmetom itd.) kredit, da jim preskrbi denar za razna podjetja. Če pa neumni ljudje skrivajo denar v „štunjih“, ali pa ga celo zakopavajo kje na vrtu, so banke brez denarnih sredstev in ne morejo pomagati producentom, da bi si nakupovali potrebnih surovin in strojev ter plačevali delavce. Dokler bo tako, bo pridelovanje živeža in izdelovanje raznega blaga nezadostno, draginja pa vedno večja.

Kdor torej zabavlja čez draginjo, naj najprej izpraša svojo vest, če ni tudi sam zakrivil te draginje!

Podjetniki potrebujejo denarja. Vi ga imate. V banko ž njim! Tam je denar na varnem in ste brez skrbi, pa še obresti dobite! Ako bodo imeli producenti dovolj denarja, da bodo izpopolnili in razširili svoja podjetja ter ustanovili še nova, bo kmalu dovolj blaga — in cene bodo padle.

Kakor po drugih večjih krajih, imamo tudi v Velikovcu banko, in sicer podružnico Mariborske eskomptne banke, ki je ena najmočnejših bank na Štajerskem in Koroškem. Denar, ki ga naložite v njej, je popolnoma varen. Da so tudi sicer pogoji dobri, je razvidno iz sledečih podatkov.

Velikovška banka obrestuje: 1.

vloge na hranilne knjižice po 3 do 3½ %; 2. čekovne in žiro-vloge po 3 %; (čez ta denar razpolaga vložnik vsak čas brez odpovedi); 3. kontokorentne vloge, ako so vezane na pismeno dogovorjeno odpoved: 30 dni po 3¼ %, 90 dni po 3½ %, 180 dni po 4 %; 4. kontokorentne vloge vloge denarnih (posojilnic in drugih zadrug) po dogovoru.]

Podjuna.

Št. Lipš pri Ženeku. Ko sad dozori, odpade, pravi pregovor. Tako je tudi dozorel s svojim hujskanjem Jožef Perč, pd. Škofov v Št. Lipšu. Bil je dne 21. t. m. aretiran in obsojen na deset tednov zapora, potem pa dobi „laufpos“ v blaženi rajh, kamor bo moral vzeti s seboj seveda tudi svojo dolgo pipo in trebušček, da jih tam malo prezrača. Je pa tudi že res bil zadnji čas, da se je spravilo to človeče tja, kamor spada. Že leto dni je živel brez službe in brez dela kot plačan agitator za Nemško Avstrijo. Kot sin gostilničarja je imel lepo priložnost, da je zbiral okrog sebe razna šila in komije, ki so mu pomagali trositi letake, zadnje dni že tako pogosto, da se je nemčurjem samim že preneumno zdelo. Zvečer dne 18. t. m. ga je zagrabila roka pravice v Žitari vasi, ko se je vračal iz nemčurske Plašove gostilne s polnimi žepi letakov. Sramota za zdravega, mladega učitelja, ki bi lahko koristil narodu, pa se potika ponoči okrog kakor sova in trosi tiste prismojeno pisane cunje po svinjakih. No, s takimi tički bo treba temeljito obračunati, vsi še pridejo na vrsto.

Pliberk. Pri Voglenu, tam kjer kupujejo repico in kjer so revne kmete v vojnem času najbolj goljufali pri vaganju živine, je gospodinja, ki misli, da bodo prišli še enkrat zanjo tako zlati časi nazaj. Nekoč pride k njej kmetica ter ji ponudi repico. Gospodinja ji odvrne: „Sedaj ne kupim repice več, šparajte jo, da pridejo Nemci, potem jo kupim po 12 kron kilo“. Kmetica ji pa odvrne: „Za Nemce ne dam nič, rajši repico svinjam sfutram“. Nato je odšla. Mi pa mislimo, da bi Frau Vogl na Nemškem repice niti kupovati ne smela, ker tam prihajajo po njo „angeljci“ kar na dom in vzamejo repico in gospodinjo, če se jim ustavlja. Repico pojejo, gospodinjo pa denejo namesto repice v „klet“, da se bolje posuši, če je bila preveč huda. „Frau und Herr Vogl“, vi ste tički! Upamo, da prav kmalu izletite iz gnezda, kjer so vas tako dolgo futrali slovenski kmetje. Sedaj ste že vendarle „flugreif“.

Sv. Mesto pri Žvabeku. V nedeljo se je vršil tukaj lep shod pod milim nebom. Stal sem pod košato lipo ter imel pogled čez množico ljudstva. Vse je bilo navdušeno, a zanimati sta me začela dva možakarja, ki sta pridno delala neslane dovtipe na račun zavednih ljudi. Ko sem se informiral, kdo sta ta dva korajžna junaka, sem izvedel, da sta na Suhi v službi dr. Irgoliča iz Maribora. Vprašamo g. doktorja, ali mu je sploh znano, kakšne ljudi ima v svoji službi?

Železna Kapla. Tudi pri nas je še nekaj nemčurskih psov, ki ne morejo

nobenega poštenega človeka pustiti v miru: vsakega oblažajo. Pred nekaj dnevi je eden teh cuckov v „Freie Stimmen“ napadel naše vrlo učiteljstvo. Posebno se ta sestradani pes zaganja v gospoda nadučitelja. Jezi ga tudi, da čitajo učenci v šoli izvrstno urejevani mladinski list „Mlada Jugoslavija“. Vsakdo mora priznati, kako neumorno in požrtvovalno deluje naše učiteljstvo za blagor naroda, in to ne samo v šoli, ampak tudi v raznih društvih itd. Zato pa naj bodo prizadeji prepričani, da tudi vsi naši pravični Nemci obsojajo ta nesramni napad. Dopisniku pa bomo, ko ga bo glad prignal, da se zopet enkrat pri nas do sitedga nažre, pošteno prešteli njegove grešne kosti. A.

Encelna vas pri Galiciji. Vilštanjski hujskač Jezernik ima v naši vasi le malo „kompanjonov“. Lahko jih sešteješ vse na prste ene same roke, pa ti bo morda nekaj prstov še ostalo. Ti njegovi „kompanjoni“ pa se od njega tudi precej razlikujejo. Kakor znano, si Jezernik (še bolje „Herr Jessernigg“) ohlaja svojo nemškutarstvo jezo z jezikom, oni pa si jo ohlajajo s sekuro. S sekuro? Da, s sekuro! Le poslušajte: Enega izmed teh „kompanjonov“ je pograbila „sveta“ jeza, pa je šel ponoči s sekuro — kaj pravite, nad koga? Da, s sekuro je šel nad njega in ga je razsekal na kosce. Koga pa, koga? — Našega zavednega slovenskega posestnika Kavha — plot. Ni še bilo do sedaj slišati, da bi si bil kedaj kak nemčurski petelinček (kopun) na ta način ohlajal svojo onemoglo jezo. Če si je pa še ni popolnoma ohladil, bi mu nasvetovali še te-le dobro preizkušene „arcnije“: vsede naj se na mrzel kamen in čaka, gotovo mu bo v kratkem odleglo.

Klopinjsko jezero. Hotel na Klopinjskem jezeru je kupila od g. Strobila goriška begunka gospa Viktorija Drufovka. — Zadnjič smo pa poročali, da je tudi g. general Maister kupil ondi vilo. Torej zavedni Slovenci kupujejo, Nemci pa prodajajo. Kaj mislite, zakaj? Ker Slovenci in pametni Nemci že docela vedo, da bode cona A slovenska, nikoli pa ne nemška. Pri nas je pa še nekaj bedakov, ki trdijo nasprotno. „Oslov res ne zmanjka na svetu!“

Libeliče. Kakor že dalje časa opazujemo, se je začelo vse, kar je imelo slabo vest, zbirati okrog Aleška in Fleisa. Pri teh dveh se zbirajo vsi tisti nemčurji, ki so ves čas med vojsko vpili „Hoch Wilhelm“ in hujskali ljudstvo proti vsemu, kar je bilo slovenskega. Vsled hujskanja takih kričačev se je vojska začela in nadaljevala dolga leta. Naši kričači pa so imeli vedno pomoč ubitega Puglnika na svoji strani. Revni delavci tukaj niso našli nobene pomoči, otroci so jim umirali od glada! Naš delavec je pa to že vse pozabil. Danes se je postavil pod komando teh razgrajačev, da bi še dalje časa ne bilo miru v naši občini. Prodaja svoje roke, svojo glavo tem lumpom, ki nikdar niso imeli srca za revnega človeka, ki so se zmiraj le zbirali okrog tiste gospode, ki je bila za vojsko. Pa še nekdo jim pomaga. G. Feldbauer sicer res daruje lepe vsote za narodne namene in trdi, da bo delal za Jugoslavijo. Opozarjamo ga, naj začne to delo v lastni hiši. Naj pouči svojega

sina, da naj se bolj briga za reči, ki spadajo v njegovo stroko, privatne zabave z nemčurji pri Alešku in drugod pa naj opusti, sicer bomo morali misliti, da je njegovo delo dvorezen meč.

Iz Grebinja. V 30. številu Korošca objavljeni članek o odstranjenju slovenskih napisov se v toliko popravlja, da so bili isti v popravilu in ne kakor se je mislilo, da se jih je odstranilo vsled strahu pred Nemci. Tvrdba Pirker je istega že popravljenega razobesila; isto pričakujemo od g. Nedveda; (To se razume, da samo v slovenskem jeziku! Op. ured.)

Ker naš namen ni delati nikomur krivice, naj bo ta popravek imenovanima v zadoščenje.

Galicija. V petek, dne 16. aprila so se klatili po Galiciji štirje nemški otroci, doma iz Wiltinga pri Mostiču (Brücki). Brez legitimacij so ušli čez demarkacijsko črto, in ko smo jih vprašali, zakaj so prišli k nam, so začeli pripovedovati, da jim v Nemški Avstriji ni mogoče več živeti, ker bi sicer morali od lakote poginiti. Pripovedovali so, da so živeli tam v groznem pomanjkanju. Mati jim je umrla, oče — železničar — pa jih s svojim zaslužkom tudi ne more preživljati, zato so pribežali v Jugoslavijo prosit kruha.

Da povem še drugo dogodbico! V gostilni pri Ogrinu se je oglasil v sredo dne 21. aprila neki rudar, ki je doma blizu Kranja. Umrla mu je v Kranju mati in dobil je telegram, naj pride domu. Službo ima v Leobnu na Zgornjem Štajerskem, torej tudi v blaženem avstrijskem „paradižu“. Tudi ta nam je opisal avstrijski „paradiž“ prav dobro. „Draginja je tam strašna, nepopisna“, je pripovedoval. „Tudi, če bi zaslužil na teden 1000 kron, bi komaj izhajal. Ne veste, kaj imate, ko imate Jugoslavijo!“

Da se pri nas živi najbolje, vidi lahko vsak človek, ki ga Bog ni udaril s posebno slepoto. Takim nesrečnim zasleplencem pa seveda ni pomoči. Naj bi se nam godilo v Jugoslaviji še tako dobro, ti norci bodo še vedno godrnjali in zabavljali: „Pojdi se solit, Jugoslavija, saj nimaš — tičjega mleka!“

Globasnica. Žensko društvo v Globasnici izreka v imenu obdarovanih otrok najiskrenejšo zahvalo Zvezi ženskih društev v Velikovecu za poslano obleko in obuvalo.

Drveša vas. G. Potočnik iz Drveše vasi pri Pliberku je daroval za Malgajev spomenik 20 kron. Hvala!

Grabštanj. V sredo 21. aprila se je peljal orožnik Rudolf Kulnik s kolesom iz St. Petra v Škofji dvor. Malo nad St. Petrom je padel iz kolesa tako nesrečno, da se mu je zabolila nožnica bajoneta globoko pod rebra. Prepeljali so ga drugo jutro v Velikovec in od tam v bolnišnico v Pliberk.

Grabštanj. Pogreša se tukajšnja poštna aspirantinja Marija Hribar. V soboto zvečer se je odstranila iz vasi proti Krki in je še do danes ni nazaj. Ker je bila zadnji čas zelo otožna, se je bati, da bi ne bila iskala konca življenja v Krkinih valovih.

St. Jurij pri Libučah. Ponesrečil se je pri nas Ignac Ižep na Velikonoč pri streljanju z možnarji. Strel mu je odtrgal levo roko v zapestju.

Grebinj. V nedeljo, dne 9. maja se vrši ob 10. uri predpoldan v prostoru tuk. Narodne čitalnice I. redni občni zbor Ženskega društva za Grebinj. Pozivljamo vse naše članice, da se ga polnoštevilno udeleže.

Št. Vid v Podjuni. Izobraževalno društvo „Danica“ je priredilo na Belo nedeljo ljudsko igro „Pred vašim znamenjem“, in burko „Ne kliči vraga“. V prvi so nastopili Zmaherjev Klavžej, Kovačev Juri, Omočev Pepi, Kovačev v Mlinčah in od deklet Boštjančičeva, Vajcnerjevi Marica in Franica, Lazarjeva in Kavhova. Vse vloge so bile mojstrsko izpeljane, nekateri prizori pa naravnost krasno. Pri burki so sodelovali. Fervonov, Harižev in Pavležev, Jernejeva Katrica in Tilka Rotter. Tudi ti v spretnosti niso prav nič zaostajali za prvimi. Med dejanji in po igrah je nastopal domači moški zbor pod vodstvom g. Mičaja. To je bil najlepši del vsega sporeda. Po igri je bila tombola z lepimi dobitki in nato zborovanje Ženskega društva. Udeležba je bila sijajna, kakor je še ne pomnimo do sedaj. Prišli so tudi moški, ki so se drugače precej izogibali društvenim prireditvam. Gg. Wuteju, Orašu in vsem ki so se trudili, da je prireditev dobro uspela, srčna hvala, igralcem pa kličemo: Le naprej, led je prebit. Želimo vam najlepših uspehov. Domačini.

Rož.

Borovlje. Veter me je zanesel dne 11. aprila v Šmarjeto, pa še dalje na „Ivovco“, kjer sem se ustavil. Žensko društvo je imelo domačo veselico, igro, petje in deklamacije. Čist' vuštno je bvo! Najprej je nastopila gđc. učiteljica in razložila pomen ženskega društva. Potem so nastopile dečle v narodnih nošah, ter so lepo zapele. Nato se je igrala šaloigra „Brat Sokol“. Kar čudil sem se korajžnemu nastopu. No, pa saj so se vsi čudili. Najbolj „aufri-htik“ sem pa občudoval Žavrovo inalo, ker je tako lepo deklamirala. Tudi petje šolarjev je bilo krasno. Šmarješkemu učiteljem in učiteljicam pač gre vsa hvala za trud, ki so ga imeli. Nemčurji so na ta dan nameravali napraviti „zborovanje“ pri Petriču na Kočuhi, da bi s tem odvrnili naše ljudi od prireditve. Seveda se jim ni posrečilo. G. Petrič, aji je res, da ste rekli, da ne poznate kraljestva SHS? Tudi Kočuha je v tem kraljestvu. Zapomnite si to!

Borovlje. Za Malgajev spomenik je daroval g. Jakob Pešinger, tovarnar v Borovljah, 50 K. Srčna hvala!

Ilovje pri Kotmarivesi. V naši 30. številu smo priobčili dopis, v katerem neki dopisnik napada lastnika tamkajšnje opekarne. Od merodajnejše strani smo izvedeli, da so bile vse trditve v omenjenem dopisu kratkomalo izmišljene ter da je lastnik opekarne poštenjak in — naš človek. Zato tem potom iz lastne volje prekličemo vse dotične žalitve. Gg. dopisnikom pa povemo še enkrat, naj se v takih slučajih pač prej dobro prepričajo, če je resnica, kar pišejo, ker bi bili drugače prisiljeni vsak tak neosnovan dopis izročiti sodnji. Imamo resnice dovolj, da se nam ni treba posluževati neresnice. Ta je v modi pri „Štimcah“ in „Lausmannschaft“, mi se te mode ne moremo držati. Osebnosti pa poravnajte sami med seboj in jih ne spravljajte v javnost, kamor ne spadajo, posebno pa ne v političen list.

V Rožni dolini je vladal v nekem večjem kraju najlepši mir in red. O ve-

liki noči se je pa vrnilo več sestradanih folksverovcev. Kakor vsi drugi, tako so tudi ti morali v Celovcu napraviti posebno šolo, kako naj agitirajo za nemško avstrijsko polomijo in izzovejo konfliktke. Potem so jih še le spustili v cono A. Seveda so nekateri izmed njih res taki norci, da so dobesedno ubogali celovške instruktorje. Naše ljudi so nalašč izzivali. Iz naših lepih pesmi so se norčevali in namesto da bi jih peli, so jih krulili, kakor bi jih zvijalo po črevih. Zbirali so se vsak čas na vogalih ter fiksirali in brili norca iz zavednih Slovencev, pa naj so bili ti v uniformi, ali v civilu, v hlačah ali v ženskem krilu. Naši ljudje imajo mirno kri in še preveč potrpijo. No, nazadnje jim je pa le bilo že preveč te neumnosti. Par zavednih fantov se je usmili te petelinčkov in so jim dali, česar so prosili. Pa ne prošna, ampak par batin. Zanimivo je, da so bili še pošteni Nemci siti teh otročarij in prav privoščiijo pobalinom tako zdravilo, ki bi bilo potrebno še marsikje drugje. Upamo, da bode odslej zopet mir in bode te norce že enkrat srečala pamet. Izzivati se ne damo na svoji zemlji od nikogar, najmanj pa od takih podkupljenih hujskačev. Seveda bode sedaj „Oslovska trompeta“ zatrobila žalostno pesem, o trpinčenju nedolžnih nemčurskih ovčič (pravaprav kozlov) in ji bodo štimce lepo pomagale.

Medgorje. Dne 29. marca je umrl Blaž Kordaš daleč na okrog znani kmet, organist in gostilničar, pd. Martinc v Habru. Dne 31. marca smo ga položili k zadnjemu počitku. Velika množica žalujočih je spremljala pokojnika ob asistenci starih gg. duhovnikov na pokopališče. Rajni je bil dolgo vrsto let organist v domači fari, gojil je narodno petje in je prišel večkrat radi narodne odločnosti v težek položaj. Pevci iz Radiš in Medgorja so mu zapeli v slovo pred hišo lepo žalostinko. Na pokopališču se je poslovil od njega domači g. župnik, ki se ga je spominjal kot vestnega organista, vzglednega katoličana in iskrenega narodnjaka.

Loče ob Baškem jez. V nedeljo, dne 18. aprila so priredili otroci tukajšnje šole krasno uspeli, poučni igrice „Biseri in cekini“ in „Zaprta laž“. Igrali so vsi dovršeno. Vsi navzoči smo se čudili nad naravnim in resnim nastopom posameznih igralcev in kako so se vživeli v svoje vloge. Mojstrsko so zapeli „Bože pravde“, „Lepa naša domovina“, „Predica“ in „Prišla je miška“. Iznenadil nas je nastop Resmanovega Pepčka s priščno deklamacijo. Marsikatero oko se je orosilo nad ljubkim in resnim otroškim nastopom in zelo smo bili ponosni na naše male, ki so nam nudili tako lep užitek. To je zasluga našega izbornega učiteljstva.

Največja zahvala za izbornu uspelo in dovršeno prireditev pa gre naši gđc. učiteljici Pichlerjevi in g. naduč. Pavlici. Očetje in matere smo z vsem srcem z Vami.

Loče pri Baškem jezeru. Železničarski štrajk v Jugoslaviji je dal našim nemškutarjem veliko poguma. Mislili so celo, da je že treba na delo, da dostojno sprejmejo Italijane, katere so z vso gotovostjo pričakovali. Vrnivši se folksverovci so hodili celo z nemškimi znaki

okrog, zatrjujoč: „Wir sind Deutsche“! Tudi znane gospodične iz Hriba je bilo videti švigati s smehljajočimi obrazi po občini in se ustavljati na vseh nemčurskih postajah od Klančnika do Talmana in Borovca. Nekaj nezrelih fantalinov, ki jim ni mar dela, pa hoče pod „komunistično firmo“ obračati pozornost nase, v resnici pa jim gre za rovarenje proti naši državi. Te tičke si bomo dobro zapomnili! Naj pazijo, da kesanje ne pride prepozno. Sicer se bodo pa v kratkem lahko prepričali, da smo in da ostanemo na svoji zemlji svoji gospodarji. Na tem tudi nemčurski gostilniški sestanki ne bodo nič izpremenili.

Iz drugih krajev naše države.

Guštanj. Dne 6. maja bo ob osmih v cerkvi sv. Antona slavnostna posmrtnica za pokojnika Malgajem Francem, Ermencem Autonom in nepoznanem Srbom. Po službi božji odkritje nagrobne spomenika padlim junakoma, Ermencu Antonu in Srbu. Prosimo, naj se občinstvo udeleži te službe božje polnoštevilno.

Prevalje. Dne 9. maja stopi Narodna čitalnica na Prevaljah prvokrat v javnost. Njen pevski zbor priredi na ta dan ob pol treh popoldne v dvorani gostilne pri Ahacu v zvezi s pliberškim

orkestrom koncert z izbranim sporedom. Pričakujemo obilne udeležbe, ker se bo čisti dobiček porabil za nabavo knjižnice in gledališkega odra.

Politični pregled.

Naši mirovni delegati so zapustili Pariz.

Dne 29. Aprila so dospeli v Ljubljano naši zastopniki na mirovni konferenci: dr. Trumbič, dr. Žolger in dr. Ribar. Na kolodvoru jih je pozdravil predsednik deželne vlade dr. Brejc. Dr. Trumbič in dr. Ribar sta se še z istim vlakom odpeljala v Beograd, dr. Žolger pa v Maribor.

Konec železničarske stavke.

Železničarska stavka je končana. Vlaki vozijo zopet redno kakor pred stavko. Vlada hoče upoštevati upravičene zahteve železničarjev.

Komunistični občinski mandati v Zagrebu razveljavljeni.

V Zagrebu je bilo pri občinskih volitvah izvoljenih 20 komunistov. Vlada je razveljavila mandate vseh teh 20 komunistov in mandata Hinkoviča in Bukšega. Za župana je bil izvoljen komunist Delič. Ker ga pa vlada noče potrditi, se bo vršila nova volitev župana in podžupana.

Vabilo

k šolski slavnosti, ki jo priredi dekliška ljudska šola v Velikovcu v prid svoje šolarske knjižnice na Kristusov vnebohod, dne 13. maja ob pol štirih pop. v telovadnici Narodne šole v St. Rupertu pri Velikovcu.

Vzored: 1. Pozdrav, 2. petje — „Narodne pesnice“, 3. igra „Proti domu“ 4. petje — „Že slavčki žvrgolijo“, 5. igra „Kristofova učna leta ali podganji strup“, 6. spevoigrca „V soli“, 7. petje — „Narodne pesnice“. Vstopnina: sedeži v prvih vrstah 6 K, v srednjih 4 K, v zadnjih 2 K, stojšča 1 K. K obilni udeležbi vabi šolsko vodstvo.

Poziv!

Od sobote, dne 24. aprila zvečer se pogreša poštna uradnica Hribar Marija. Omenjena je službovala pri poštnem uradu Grabštanj Dne 24. aprila je dobila dekret za nastop službe v Velikovcu. Imela je namen odpotovati takoj drugi dan. Na večer, dne 24. aprila je šla na vsakdanji sprehod ob Krki, od katerega se pa ni več vrnila. Zato prosimo vse cenj. čitatelje, da sporočijo, ako je kateremu kaj znano, na naslov: Apolonija Hribar, Dev. Marija v Polju, Ljubljana. Omenjena je srednje velikosti, stara 22 let, črnih las, plavih oči, oblečena v modro obleko, ogrnjena z modro površnjo jopico. Prosimo tudi, da se poročajo na navedeni naslov tudi najmanjši podatki.

Ženitvena ponudba. Dva mlada, luštna fanta se želita seznaniti z gospodičinama od 18 do 22 let. Resne ponudbe na upravo „Korošca“ pod „Orvžnik“. Za tajnost se jamči.

Ženitvena ponudba. Mlad posestnik išče gospodinjo. Dečla, ki bi imela primerno premoženje in veselje do zakonskega stanu, naj se oglasi pismeno v upravi „Korošca“ pod „Tkalec“.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Proda se v Tinjah potom javne dražbe staro šolsko poslopje z vrtom. Hiša je pritična in krita z opeko. Dražba se bo vršila dne 16. maja t. l. ob treh pop. na licu mesta. Izključna cena je 30.000 K. Pod to ceno se ne proda. Postopje, ki je pod cerkvijo, je posebno pripravno za trgovino.

Kajni šolski svet Tinje.

500 kron dobi kdor mi pripomre do tega, da dobim nazaj svojih pet konjev (2 kobililuxi, ena breja, ena rjava kobila, en dveleten rjav žrebec in en črn konj), ki so mi jih dne 5. maja lanskega leta ukradli folksverovci. Oraš Karl, Jezernica, Sinča vas.

Najden čoln. V Glinjah ob Dravi je bil potegnut iz vode te dni čoln srednje velikosti, ki je priplaval po vodi. Lastnik naj se zgleda pri rečnem nadzorstvu v Borovljah.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

s. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.